

п'яти важливих навичок для цифрового класу.

Серед великого різноманіття навчальних платформ можна виділити найбільш розповсюджені. Такі онлайн сервіси як HUMAN, Prosvita, Google classroom, MOODLE, Нові знання, Єдина школа, Мій Клас, GoogleDoc, Padlet, ClassDojo та інші можна використовувати як засіб поширення та зберігання інформації, домашнього завдання, а також для взаємодії з дітьми та їхніми батьками. Для створення цікавих презентацій можна використовувати Prezzi та Canva. Такі ресурси як Kahoot, Quizlet, На урок, Liveworksheets, LearningApps та Easy test maker дозволяють створювати креативні та цікаві тести, вікторини та опитування.

Необхідність використання інтерактивних платформ полягає в тому, що, як ми знаємо, утримати учнівську увагу досить важко, а інтерактивні платформи, в своїй ігровій формі дають змогу учням бути сконцентрованими та засвоювати інформацію. Даний вид навчання є більш захоплюючим та більш ефективним ніж звичайний, що призводить до високого рівня мотивації учнів у навчанні.

Згідно з дослідженнями, використання ігор у навчанні може допомогти збільшити участь учнів у навчанні, сприяти соціальному та емоційному навчанню та спонукати учнів йти на ризик. Одне дослідження популярної гри-вікторини Kahoot показало, що вона покращила ставлення учнів до навчання та підвищила їхні академічні бали. Крім того, дослідження показали [3, с. 260], що віртуальні ігри можуть покращити концентрацію та увагу учнів і допомогти покращити просторову та часову увагу, що може призвести до покращення читання.

Оскільки ігри [3, с. 262] є інтерактивними, на відміну від книг або фільмів, які передбачають більш пасивне споживання, вони також можуть спонукати студентів досліджувати нові теми та підходи до навчання, про які вони б інакше не подумали.

Але все ж важливо пам'ятати, що інтерактивні платформи не повинні замінювати традиційні методи навчання, але вони можуть бути цінним доповненням до навчального процесу. Використання інтерактивних платформ та ігор повинно бути збалансованим з іншими формами навчання, адже навіть навчання з креативними завданнями може «приїстися» дітям, та стати нецікавим. Головне завдання вчителя, як педагога, знайти той ідеальний баланс у використанні інтерактивних технологій на уроках і поза ними, аби створити умови для продуктивного навчання учнів.

Список використаної літератури

1. Пометун, О., Пироженко, Л. *Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання*. Київ: А.С.К., 2015. С. 192
2. Doug, G. *Interactive Learning with Technology: Advantages and Real-Life Applications*. 2023. Retrieved from: URL: <https://www.i3-technologies.com/en/blog/stories/education/interactive-learning-with-technology-advantages-and-real-life-applications/>
3. Plass, J. L., Homer, B. D., Kinzer, Ch. K. *Foundations of Game-Based*

Learning. *Educational Psychologist*. 2015. Vol. 50(4). P.258-283.

4. Meta, J. A. *The Top 6 Benefits of Interactive Learning*. 2022. Retrieved from: URL: <https://mussila.com/the-top-6-benefits-of-interactive-learning/>

Журавель Тетяна

Вінницький державний педагогічний університет

імені Михайла Коцюбинського

науковий керівник: Дмитренко Н. Є., д. пед. наук, професор

КЛАСИФІКАЦІЯ НАВЧАЛЬНИХ СТРАТЕГІЙ ТА ЇХ ВИКОРИСТАННЯ

Згідно з Р. Оксфорд, навчальні стратегії – це прийоми, що використовує учень, який свідомо керує власним навчальним процесом [4, с. 24]. Коректне застосування навчальних стратегій сприяє розвитку комунікативних навичок і вмінь [1, с. 56]. Завдяки застосуванню правильно підібраних стратегій вивчення іноземної мови учень має можливість здобути знання вищого рівня, а також впевненість в своїх навичках і вміннях, а підхід до вивчення іноземної мови на основі навчальних стратегій стає визначним чинником освіти [3, с. 223].

Навчальні стратегії, що використовуються в процесі вивчення мови, класифікуються багатьма експертами в галузі мовних досліджень, у тому числі: Е. Біалісток, П. Біммель, Р. Елліс, Р. Оксфорд, Дж. О'Маллі, Г. Стерн, К. Уїллінг та іншими. Проте більшість спроб класифікувати навчальні стратегії є схожими і не містять істотних відмінностей [2].

Р. Оксфорд запропонувала прийоми, завдяки яким реалізуються навчальні стратегії в освітньому процесі [4, с. 25]: *стратегії запам'ятовування*, що пов'язують новий та засвоєний матеріал. Вони можуть бути використані як для вивчення мовного матеріалу, наприклад, для вивчення нової лексики, граматичних правил / винятків та орфографії, так і для розвитку мовних навичок, наприклад, для запам'ятовування почутих або прочитаних лексичних одиниць. Учні часто можуть використовувати асоціації, римування, картинки для запам'ятовування нових слів. Часто учні повторюють матеріал, яким хочуть оволодіти або ж навіть запам'ятовують те, як були розміщені слова на сторінці; *когнітивні стратегії* характеризуються практичним застосуванням іноземної мови, спробами учнів вимовляти слова як носії мови, що вивчається, намаганням спілкуватися іноземною мовою, переглядом фільмів та передач, читанням літератури в оригіналі, конспектуванням інформації іноземною мовою, пошуком закономірностей у мовній системі, намагання не перекладати кожне слово окремо; *компенсаторні стратегії* використовуються, коли в учня спостерігається недостатність знань. Це передбачає відгадування незнайомих слів, використання жестів, синонімів для передачі повідомлення, вигадання нових слів, спроб здогадатися, що говорить співрозмовник; *метакогнітивні стратегії* характеризуються самостійністю прийняття рішень, що впливають на визначення обсягу матеріалу, що вивчається. Цей тип стратегій орієнтований на вміння аналізувати та оцінювати ефективність обраних шляхів для навчання.

При їх використанні учень не тільки помічає свої помилки, але й намагається виправити їх, шукає співрозмовників для практики іноземної мови та звертає увагу на вимову слів, знаходить час для прочитання літератури в оригіналі, чітко визначає свої цілі; *афективні (мотиваційні) стратегії* охоплюють особистісний розвиток (полягає у концентрації уваги на сприйнятті інформації та презентації вподобань в освітньому процесі, складання плану самостійної роботи), залучення до діяльності (залучення учасників навчання до роботи, рівноправність у колективі, довіра, підтримка, свобода самовираження), стимулювання учня (створення ситуацій успіху, зосередження на перспективі для покращення результатів), підвищення рівня самооцінки (позитивне ставлення до себе, формування списку досягнень та щоденника прогресу, позбавлення самокритики); *соціальні стратегії* характеризуються стратегіями перемикання (виконання спочатку простих, а потім складніших завдань, і навпаки), стратегіями групової взаємодії (робота в командах для досягнення певних цілей, що знімає напругу під час важких навчальних ситуацій), співробітництва (робота з іншими учасниками, звернення за допомогою, обговорення процесу навчання та спільне вирішення завдань різної складності, що виникають під час освітнього процесу), релаксації (зняття напруги у процесі навчання прийомами м'язового розслаблення, музикою тощо), стратегіями внутрішнього контролю (встановлення навчальних пріоритетів та цілей, самоконтроль при виконанні дій різного типу) [4, с. 27].

Навчальні стратегії стосуються безпосередньо мови та поведінки з мовним матеріалом і є саморегулятивними заходами. Вони сприяють формуванню мовної компетентності (лексика, граматики, фонетика, орфографія тощо) та розвитку мовленнєвої компетентності в читанні, говорінні, аудіюванні та письмі, а, отже, оптимізують процес формування та розвитку іншомовної комунікативної компетентності [5, с. 6].

Список використаної літератури

1. Дмитренко, Н. Є. *Автономне навчання професійно орієнтованого англomовного спілкування майбутніх учителів математики* [монографія]. Вінниця: Твори, 2020. С. 56-57.

2. Dmitrenko, N., Petrova, A., Podzygun, O., Nikolaeva, S. Strategies in autonomous learning of professionally oriented English communication. *Journal of Teaching English for Specific and Academic Purposes*. 2021. Vol. 9(3). P. 527-540. <https://doi.org/10.22190/JTESAP2103527D>

3. Harris, V. Independence in language use and learning. *Issues in modern foreign languages teaching* / Ed. by Kit Field. London and New York: Routledge Falmer. 2016. P. 220-236.

4. Oxford, R. *Language Learning Strategies: What Every Teacher Should Know*. Rowley, Mass: Newbury House. 1990. P. 24-27.

5. Psaltou-Joycey, A. (Ed.) *Foreign Language Learning Strategy Instruction: A Teacher's Guide*. Kavala Saita Publicatins. 2015. 68 p.

ГУМОР ЯК ЗАСІБ РОЗКРИТТЯ ПРАВДИ В РОМАНАХ ДЖ. ТРОППЕРА

В епоху «нової щирості», коли високо цінується автентичність і непідробне самовираження, роль гумору як потужного інструменту розкриття глибоких істин у літературі, зокрема в романах американського письменника Джонатана Троппера «Далі живіть самі», «Книга Джо», «Як спілкуватись з вдівцем» та «Все змінюється на краще», залишається малодослідженою сферою наукового пошуку [1].

Нещодавні дослідження заглибилися в ширші аспекти гумору в літературі, еволюцію руху нової щирості та його актуальність у сучасній оповіді. Визнаючи присутність гумору у творах Троппера, ці дослідження часто розглядають його як елемент сатири чи ескапізму, нехтуючи його потенціалом як засобу для розкриття глибших, гостріших істин у наративі.

У дослідницькому доробку існує значна прогалина щодо точних механізмів, за допомогою яких гумор функціонує як інструмент розкриття глибоких істин у романах Джонатана Троппера. Тематичні моделі, наративні стратегії та синергія між гумором і щирістю в його творах потребують більш всебічного вивчення.

Основна мета цієї статті – заповнити виявлену дослідницьку прогалину шляхом проведення сфокусованого та поглибленого аналізу ролі гумору в романах Джонатана Троппера «Все змінюється до кращого», «Книга Джо» та «Тут я тебе покидаю». Дослідження має на меті з'ясувати, як гумор у контексті руху за нову щирість функціонує як засіб для розкриття глибоких істин, сприяючи тим самим розумінню унікальної наративної техніки Троппера.

Для обґрунтування цієї тези розглянемо приклади з обраних романів, щоб проілюструвати, як гумор слугує потужним інструментом для розкриття істини:

У творі «Все змінюється на краще» Дж.Троппер використовує гумор, щоб дослідити життя Зака Кінга, персонажа, який стикається зі складнощами дорослого життя та динаміки сімейних стосунків [3]. Через дотепний і самокритичний гумор Троппер розкриває внутрішнє сум'яття Зака, даючи уявлення про боротьбу за ідентичність і стосунки. Наприклад, гумористичні та відверті роздуми Зака про його невдалий шлюб і подальші невдачі на побаченнях відкривають вікно в істину вразливості та людського зв'язку.

У творі «Книга Джо» головний герой, Джо Гоффман, автор відомого і колись нашумілого роману, повертається до рідного міста, що призводить до низки комічних і гострих зустрічей [5]. Використовуючи гумор, Дж.Троппер викриває абсурдність життя маленького містечка, водночас розкриваючи глибинні істини ностальгії, прощення та складнощі особистої історії.

У романі «Далі живіть самі» автор поєднує гумор зі щирістю, коли родина Фоксманів збирається, щоб відсидіти Шиву за свого померлого батька.